

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα

30 ΙΑΝ. 1992

Αριθ. Πρωτ. 1

Π ρ ο ς

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης

Γενική Δ/ση Σωφρον. Πολιτικής

Δ/ση Σωφρ. Αγωγής Ενηλίκων

Έχω την τιμή να σας γνωρίσω, σχετικά με το ερώτημα που διατυπώσατε στο υπ' αριθμ. Πρωτ. 1838/16.1.1992 έγγραφό σας, ότι η γνώμη μας είναι η ακόλουθη:

Κατά το άρθρο 25 παρ. 1 του Ν. 2058/1952 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 του ν. 410/1976 "για τους καταδικασθέντες εις ποινήν στερητικήν της ελευθερίας ανωτέραν των εξ μηνών, πάσα ημέρα εργασίας εν ταις φυλακαίς εκτελουμένη, είτε δια λογαριασμόν του Κράτους είτε δ' εκμισθώσεως προς τρίτους φυσικά ή νομικά πρόσωπα ως και πάσα χειρονακτική βιομηχανική η γραφική δια χειρός η μηχανής ή εν γένει πάσα άλλη σχετική εργασία δύναται να υπαλογίζεται ενεργητικώς κατ' ανώτατον όριον μέχρι δύο ημερών εκτιθείσης ποινής κ.τ.λ.". Εξ' άλλου κατά τη διάταξη του άρθρου 551 Κ.Π.Δ. αν πρόκειται να εκτελεσθούν κατά του ιδίου προσώπου περισσότερες αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις για διαφορετικά εγκλήματα που συρρέουν εφαρμόζονται οι ορισμοί του ποινικού Κώδικα για τη συρροή (άρθρ. 94 παρ. 1 του Π.Κ.), κατά την οποίαν επιβάλλεται, κατά του υαιτίου δύο η περισσότερων εγκλημάτων που πραγματώθηκαν με δύο η περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται κατά το νόμο με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, μετά την επιμέτρηση τους, συνοκική ποινή, η οποία αποτελείται απο τη βαρύτερη από

τις συντρέχουσες ποινές επαυξανόμενη κατά τους όρους του άρθρου τούτου. Η εν λόγω συνολική στερητική της ελευθερίας ποινή είναι όχι άθροισμα ποινών αλλά μία νομικώς ενιαία ποινή, καίτοι δε οι προσμετρηθείσες, κατ'όδian ποινές διατηρούν την αυτοτέλειαν των, εν τούτοις δεν είναι δεκτικές αυτοτελώς εκάστη εκτελέσεως αλλά εκτελούνται δια της εκτελέσεως της συνολικής ποινής, (ΑΠ 493/1969, ΑΠ 181/69 ΑΠ 122/1979, ΑΠ 277/85 Π.Χρ ΛΕ 707 ΑΠ 851/86 Π.Χρ. ΛΣΤ'797 ΑΠ.420/85 Π.Χρ. ΛΕ 792, ΑΠ 942/1980 και ΑΠ 580/1984), ο δε καθορισμός της συνολικής ποινής επιβάλλεται υποχρεωτικώς προς αποφυγήν της συνεκτίσεως των συρρεουσών ποινών, η οποία δεν αναγνωρίζεται υπό της ποινικής μας νομοθεσίας (ΑΠ 942/80 ΑΠ 580/84). -

Από τις διατάξεις αυτές σαφώς προκύπτει ότι ο ενεργητικός υπολογισμός των ημερών εργασίας αναφέρεται εις την συνολικήν ποινήν (Μανωλεδάκη "θεωρία Β " σελίς 269. -

Συνεπώς αν εργαζόμενος κρατούμενος στον οποίον έχθον επιβληθεί επί μέρους ποινές φυλάκισης, κατώτερες των εξ μηνών και οι οποίες επιμετρήσθησαν από το αρμόδιο δικαστήριο και ορίσθηκε απο τούτο συνολική ποινή ανώτερη των εξ μηνών μπορεί να τύχει ενεργητικού υπολογισμού των ημερών εργασίας του, σύμφωνα με